

VIII

А ледве тільки сон нам зломить очі,
Гнеть північна його сторожа згонить;
Гримить корітар, колоддя скрегоче
При дверях. думаєш спросоння: дзвонить

Пожарний дзвін... Зриваєшся — аж ні!
Пан ключник входить з лампою, поглипне
На крати, чи здорові та міцні,
На піч, на кибель, тапчани — та й зникне.

Знов колодки скрегочуть, а ногойці
Казню за казнею плиндрують далі,
Мов Лопотова та війна у байці.

Що сон із змучених повік украли,
Грижі неситій не дали заспати —
Байдуже їм, коб лиш здорові крати.

17 сент[ября] 1889

IX

А рано, поки часще виб'є г'итий,
Знов Лопотова славне військо грюкає:
Іде «киблшованин»: Що се за штука —